

FCI-Standard N° 92 / 30. 08. 2002

MASTYF PIRENEJSKI
(Mastín del Pirineo)

POCHODZENIE: Hiszpania.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA :
26.05.1982.

UŻYTKOWOŚĆ : Stróż i obrońca, niegdyś przed drapieżnikami, szczególnie wilkami i niedźwiedziami. Dzisiaj niezawodny stróż posiadłości i obrońca, łatwy do ułożenia.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 2 Pinczery, sznauclery,
molosy i szwajcarskie
psy do bydła.
Sekcja 2.2 Molosy typu górskiego.

Bez prób pracy.

WRAŻENIE OGÓLNE: Pies roslły, powyżej przeciętnych rozmiarów, o normalnych proporcjach. Harmonijny, nadzwyczajnie mocny i dobrze umięśniony, o mocnym kośćcu. Sierść nie przesadnie długa. Pomimo rozmiarów, nie może sprawiać wrażenia ociężałego czy niezgrabnego.

WAŻNE PROPORCJE : Proporcje wyważone:

- Ogólna budowa harmonijna. Długość tułowia nieznacznie większa od wysokości w kłębie.
- Długość czaszki do długości grzbietu nosa 5 do 4.
- Szerokość czaszki równa lub trochę większa od jej długości.
- Stosunek wysokości w kłębie do obwodu klatki piersiowej mniej więcej 7 do 10.

ZACHOWANIE / TEMPERAMENT : Przyjazny wobec ludzi, łagodny, pełen godności i bardzo inteligentny, a przy tym stanowczy i odważny wobec obcych, przed którymi nie cofa się nigdy. W kontakcie z innymi psami dobrotliwy, zdaje sobie sprawę ze swojej siły. Zdarza mu nawiązać walkę, w której jest nadzwyczaj skuteczny, co jest wspomnieniem z dawnych lat, gdy bez trudu dawał sobie radę z wilkami. Głuche szczekanie wydobywa się z najgłębszych rejonów klatki piersiowej. Wyraz psa jest czujny.

GŁOWA : Duże, masywna, średniej długości. Długość czaszki do długości grzbietu nosa jak 5 do 4. Linie profilu są lekko rozbieżne lub prawie równoległe. Oglądane z góry czaszka i kufa muszą być długie i przechodzić w siebie płynnie, bez wyraźnej różnicy szerokości między najszerszym miejscem głowy i kufą. Oglądana z boku głowa musi być głęboka i nie okrągła.

MÓZGOCZASZKA :

Czaszka : Szeroka, mocna, w profilu lekko wysklepiona. Jej szerokość jest równa lub nieco większa od długości Guz potyliczny wyraźny.

Stop : Łagodny, ledwo zaznaczony, ale widoczny.

TZREWIOCZASZKA :

Trufla nosa : Czarna, wilgotna, duża i szeroka.

Kufa : Oglądany z boku grzbiet nosa musi być prosty. Kufa oglądana z góry jest lekko trójkątna, bardzo nieznacznie zwęża się ku nosowi, ale nigdy nie może być szpiczasta.

Wargi : Górna przykrywa dolną, ale nie jest w żadnym razie luźna ani obwisła. Dolna wyraźnie obwisła w kąciach. Śluzówki powinny być czarne.

Uzębienie : Zgryz nożycowy. Zęby białe, zdrowe i duże. Kły duże, długie, ostre, dobrze zachodzące na siebie, co zapewnia dobry uchwyt. Trzonowce duże i mocne, siekacze raczej małe. Wymagany komplet przedtrzonowców. Dziaśła czarne, łuki podniebienia dobrze wykształcone.

Oczy : Małe, kształtu migdała, barwy orzechowej, pożądane ciemne. Wyraz czujny, pełen godności, miły, inteligentny, ale wobec nieprzyjaciół nabiera ostrości. Powieki czarno pigmentowane. Gdy

pies jest pobudzony, pożądane, by powieki ściśle przylegały do gałki ocznej, natomiast w spoczynku typowa dla rasy jest trochę luźna dolna powieka, odslaniająca niewielki fragment spojówki.

Uszy : Średniej wielkości, trójkątne, płasko wiszące, osadzone powyżej linii oka. W spoczynku przylegające do policzków, przy pobudzeniu wyraźnie odstawione – mniej więcej na 1/3 długości od końca i tylną krawędzią. Uszy nie mogą być cięte.

SZYJA: Powinna być kształtu stożkowatego, mocna, gruba, dobrze umięśniona i giętka. Skóra gruba i trochę luźna, podwójne podgardle wyraźne, ale nie przesadne.

TULÓW:

Wrażenie ogólne : Prostokątny, mocny i krzepki, dający wrażenie wielkiej siły, ale jednocześnie giętki.

Linia górna : Prosta w postawie i w ruchu.

Kłęb : Wyraźny.

Grzbiet: Mocny i dobrze umięśniony.

Lędźwie: Długie, mocne i szerokie, zężające się stopniowo ku słabiznom.

Zad : Szeroki i mocny, opadający pod kątem mniej więcej 45°. Wysokość w zadzie taka sama, jak w kłębie.

Klatka piersiowa : Szeroka, głęboka, masywna i dobrze umięśniona, z zaznaczonym przedpiersiem. Duża odległość między poszczególnymi żebrami, żebra zaokrąglone, a nie płaskie. Stosunek wysokości w kłębie do obwodu klatki piersiowej 7 do 10.

Brzuch i słabizna : Brzuch nieznacznie podciągnięty, słabizna głęboka i dobrze wypełniona.

OGON : Średnio wysoko osadzony, gruby u nasady, mocny i giętki. Sierść na ogonie wyraźnie długa, miękka, tworzy piękny pióropusz. W spoczynku zwisa nisko i bez trudu sięga stawu skokowego, przy czym na końcowej 1/3 długości jest zawsze trochę zawinięty ku górze. Przy pobudzeniu i w ruchu wzniesiony szablasto, z wyraźnym haczykiem na końcu, ale nie jest ani zakręcony w pierścień, ani położony na grzbiecie.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE : Oglądane z przodu idealnie pionowe, proste i równoległe wobec siebie. Mięśnie i ścięgna dobrze widoczne. Długość podramienia powinna być trzykrotnie większa od długości śródreżca. Kościec i śródreżce mocne.

Łopatką : skośna, bardzo mocno umięśniona, dłuższa od podramienia. Kąt w stawie barkowym bliski 100°.

Ramię : Bardzo mocne

Lokcie : Przylegające do klatki piersiowej. Kąt w stawie łokciowym bliski 125°.

Podramię: Masywny kościec, proste, mocne.

Śródreżce : Oglądane z boku tylko lekko nachylone, stanowi praktycznie przedłużenie podramienia.

Łapy : Kocie. Palce mocne, zwarte, dobrze wysklepione. Pazury i opuszki mocne i twarde, błony między palcami umiarkowanie rozwinięte, porośnięte sierścią.

KOŃCZYNY TYLNE : Mocne i dobrze umięśnione. Oglądane z boku dostatecznie kątowne, ale kąty raczej rozwarte. Oglądane z tyłu i z boku proste. Śródstopie proste i pionowe. Kończyny muszą dawać mocny napęd elegancko, bez widocznego wysiłku.

Udo : Mocne i dobrze umięśnione. Kąt w stawie biodrowym bliski 100°.

Kolano : Kąt w stawie kolanowym bliski 120°.

Podudzie : Długie, dobrze umięśnione, o mocnym kośćcu.

Staw skokowy : Kąt otwarty, około 130°.

Śródstopie : Dobrze wykształcone, z wyraźnym ścięgnem Achillesa.

Wilcze pazury – pojedyncze lub podwójne – mogą występować, ale można je też usunąć. W przypadku dwóch psów jednakowej klasy pierwsze miejsce należy się temu, który ma podwójne wilcze pazury.

Łapy: Kocie, trochę owalne, nieco dłuższe od przednich.

CHODY : pożądany sposób ruchu to kłus, który musi być harmonijny, mocny, elegancki. Wyrzucanie kończyn na boki czy inochód niedopuszczalne.

SKÓRA : Gruba, elastyczna, luźna, zasadniczo różowa z obszarami ciemniejszej pigmentacji. Wszystkie błony śluzowe muszą być czarne.

SZATA

SIERŚĆ: Gęsta, gruba, średniej długości. Idealna długość sierści na grzbiecie powinna wynosić 6 do 9 cm. Najdłuższa na łopatkach, szyi, pod brzuchem, na tylnych stronach nóg i na ogonie; tam nie jest tak twarda, jak na pozostałych partiach ciała. Sierść ma być w dotyku sztywna, a nie wełnista.

MAŚĆ : Podstawowa barwa biała, zawsze z wyraźnie odgranieczoną maską. Mogą występować nierównomiernie rozmieszczone, wyraźnie odgranieczone łaty tej samej barwy, co maska. Psy maści trójbarwnej lub czysto białej niepożądane. Uszy zawsze kolorowe. Koniec ogona i łapy zawsze białe. Maskę musi być wyraźnie odgranieczona; pożądanę, by łaty były także wyraźnie odgranieczone. Sierść przy skórze powinna być jak najjaśniejsza, najlepiej całkiem biała. Najbardziej pożądanę umaszczenia, to w kolejności: na śnieżno białym tle łaty szare, intensywnie złociste, brunatne, czarne, srebrzyste, jasno beżowe, piaskowe lub marmurkowe. Niepożądanę łaty rude i żółtawą maść podstawową.

WIELKOŚĆ: Nie ma górnego limitu wzrostu. Z dwóch psów równej klasy wygrywa większy.

Minimalna wysokość : dla psa 77 cm.

dla sukki 72 cm.

Pożądanę, aby to minimum było znacznie przekroczone; psy powinny mierzyć powyżej 81 cm, a sukki – 75 cm.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa.

WADY MAŁE:

- Lekki garbonos.
- Zgryz cęgowy. Brak któregokolwiek przedtrzonowca.
- Grzbiet inny niż prosty. Ruch lekko toczący lub trochę nieskoordynowany w stępie.
- Sierść lekko falista, nieznacznie dłuższa niż 9 cm na środku grzbietu.
- Bardzo nieznaczny brak pewności siebie.

WADY DUŻE :

- Budowa lekka lub ociężała.
- Kufa zbyt szpiczasta lub zbyt tępa.
- Niewielki przodozgryz.
- Brak przedtrzonowców lub kłów, jeśli nie jest spowodowany urazem.
- Niewielkie błędy osadzenia siekaczy.
- Uszy cięte.
- Zapadnięty grzbiet.
- Wysokość w zadzie większa niż w kłębie.
- Ogon leżący na grzbiecie, słabo owłosiony, bez haczyka na końcu, cięty.
- Kończyny nie proste.
- Słabe śródreżca, śródstopia lub łapy.
- Iksowate kończyny tylne, czy to w postawie, czy w ruchu.
- Kończyny rozrzucone w ruchu na boki.
- Sierść mocno falista lub kędzierzawa; na środku grzbietu dłuższa niż 11 cm lub krótsza niż 6 cm.
- Białe uszy.
- Ogólnie niezrównoważony temperament.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE :

- Lękliwość, bojaźliwość lub agresja.
- Brak pigmentacji nosa lub warg.
- Rozłupany nos.
- Bardzo znaczny przodozgryz, tyłozgryz.

- Sierść na środku grzbietu krótsza niż 4 cm i dłuższa niż 13 cm.
- Brak bieli, brak bieli na końcu ogona czy łapach.
- Maść czysto biała, bez maski.
- Łaty rozmyte, mało kontrastowe, co wskazuje na skojarzenie z inną rasą.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.